

E 11. Yu E 21
Hemisphærene.

Den Himmel, jeg har henrykt saaret,
Som Jordens, er i Trillingens Paaret;
Men Du er blændende, ei blaa,
Rødt med en prag, en blealig Aere paa.
Du har ei Sol, men vel en Kreds af Rødt,
Der straalet Lys og sprudler ^{det} Rødt;
Denn ingen Astronom betragtes noie,
Men vel min Drengs det brune Øie.
Du Daxer Stundom af en Sky,
Snart kuilt, snart kalvt - men den man fly.
For Storme har du intet Rødt,
Sjældn' bølgender som Havets Skium.
Lynglimt man ainer ikke der -
Rødt af mit Rys det Ropspjær.
Ei Stjerner har du for en natlig Vænder,
Men vel et Hjerte indenfor, som banker,
Og som, naar Alt er Mølms, veileder
Den tro og elpende Tilbeder.

E. H.